

วิถี ชาบูโร

วิถีไทย วิถีโลก

ดร.ปรีถรรคนัน พันธุบรรยงก์

ก่อน สมาชิก และผู้อ่านที่รักทุกท่านครับ ในช่วงสุดท้ายของตอนที่แล้วเราจบเรื่อง TPM ลงตรงที่ เป้าหมายหลักของ TPM คือ Zero Breakdown หรือเหตุขัดข้องของเครื่องจักรอุปกรณ์ต้องเป็น 0 และเมื่อเหตุขัดข้องเป็น 0 แล้ว การก้าวเดินไปสู่การเพิ่มประสิทธิภาพ และลดต้นทุนในสัดส่วนที่สูง เช่น การมุ่งสู่ระบบการผลิตแบบทันเวลาพอดี หรือ Toyota Production System ก็เป็นสิ่งที่ทำได้โดยไม่มีอุปสรรคนั้นเองครับ

ตั้งแต่บทความตอนที่ 1 เป็นต้นมาถึงตอนที่ 75 ในฉบับที่แล้วเราคุยกันในเรื่องเสาหลักใหญ่สองเสาของการบริหารการปฏิบัติการผลิต (และการบริการ) นั่นคือเรื่องของคุณภาพ และการบำรุงรักษา โดยที่ **คุณภาพคือเป้าหมายหลักของการทำงานเพื่อส่งมอบผลิตภัณฑ์ และ/หรือบริการที่ดีที่สุดให้กับลูกค้า ส่วนการบำรุงรักษา คือ การทำให้กระบวนการในการทำงานไม่หยุดชะงัก มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลสูง โดยมีต้นทุนต่ำ**

จึงได้กล่าวไว้ว่าหากองค์กรใดทำทั้งสองเรื่องนี้ได้ดีหรือเดินหน้าด้วย TQM และ TPM อย่างถูกวิธีแล้ว การมุ่งสู่ระบบการผลิตแบบทันเวลาพอดีก็จะไม่มีอุปสรรคใดๆ นั่นเองครับ

เรื่องต่อไปที่ผมจะหยิบยกมาคุยกับท่านสมาชิก และผู้อ่านที่รักทุกท่าน ก็คือ ระบบการผลิตแบบทันเวลาพอดีนั่นแหละครับ เราจะคุยกันในเรื่องหลักการ และการประยุกต์ใช้ว่ามีแนวคิด เคล็ดหลักในทางปฏิบัติที่สำคัญอย่างไรบ้าง

แต่ก่อนที่จะเข้าสู่เรื่องของระบบการผลิตแบบทันเวลาพอดีของโตโยต่านั้น ขอสลับจากด้วยแนวคิดแบบวิถีชาบูโรที่น่าสนใจซึ่งท่าน **อาจารย์ประยูร เชี่ยววัฒนา** ผู้มีบทบาทสำคัญในการบริหารจัดการ ส.ส.ท. มาเป็นระยะเวลายาวนาน ได้โพสไว้ในเฟซบุ๊กเมื่อเร็วๆ นี้ ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าสนใจของชาบูโร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคก่อร่างสร้างประเทศได้เป็นอย่างดี

ที่ผมต้องพูดถึงยุคก่อร่างสร้างประเทศก็เพราะ คนญี่ปุ่นในยุคสมัยนี้มีแนวคิด และวิถีชีวิตที่เปลี่ยนแปลงไปจากอดีตมากมายทีเดียว

มากจนกระทั่งเพื่อนสนิทผมที่เป็นคนญี่ปุ่นที่มาใช้ชีวิตทำงานอยู่เมืองไทย 10 กว่าปีถึงกับบ่นว่า **ประเทศญี่ปุ่นน่าจะมีอนาคตที่มืดมนมาก เพราะคนญี่ปุ่นที่พบในระยะ 5-6 ปีหลังนี้ ช่างไม่มีจิตวิญญาณแบบเดิมๆ สมัยหลังสงครามเลย**

ผมคิดว่าสาเหตุหนึ่งน่าจะเป็นเพราะคนญี่ปุ่นที่เกิดมาในยุคที่ประเทศเจริญมั่งคั่งทางเศรษฐกิจเต็มที่ น่าจะเหมือนกับ “ลูกเศรษฐี” ทั้งหลาย ที่ไม่ต้องพบกับความยากลำบาก อดมื้อ กินมื้อหรือแทบไม่มีอะไรจะกินแบบคนรุ่นปู่ รุ่นพ่อที่ต้องต่อสู้กันมา

ความจริงของชีวิตก็คือ หากไม่เคยพบกับความลำบาก พลังในการต่อสู้ดิ้นรนก็ยากจะเกิดขึ้นได้ละครับก็คงเหมือนกับคนไทยที่เกิดมาในประเทศที่พร้อมพร้อมแบบ “ในน้ำมีปลา ในนามีข้าว” กระจ่างครับ?

เอาละครับ ลองหวนอดีตดูจิตวิญญาณชาบูโรที่สร้างชาติจนยิ่งใหญ่กันหน่อยนะครับ

正範語録

実力の差は努力の差
実績の差は責任感の差
人格の差は苦勞の差
判断力の差は情報の差

真剣だと知恵が出る
中途半端だと愚痴が出る
いい加減だと言いつばかり

本気でするから大抵のことはできる
本気でするから何でも面白い
本気でしているから誰かが助けてくれる

実力の差は努力の差
実績の差は責任感の差
人格の差は苦勞の差
判断力の差は情報の差

ความแตกต่างของความสามารถมาจากความแตกต่างของความมานะพยายาม
ความแตกต่างของผลงานมาจากความแตกต่างของสำนึกรับผิดชอบ
ความแตกต่างของบุคลิกภาพมาจากความแตกต่างของการผ่านร้อนผ่านหนาว
ความแตกต่างในการตัดสินใจมาจากความแตกต่างของข้อมูลข่าวสาร

真剣だと知恵が出る
中途半端だと愚痴が出る
いい加減だと言いつばかり
หากเอาจริงจัง ปัญญาความรู้ก็จะเกิด
หากทำแค่ครึ่งๆ กลางๆ ก็จะตามมาด้วยการพรี่าบบ่น
หากทำแบบขอไปที ก็จะมีแต่คำแก้ตัว
本気でするから大抵のことはできる

本気でするから何でも面白い

本気でしているから誰かが助けてくれる

เมื่อมุ่งมั่นตั้งใจ งานการส่วนใหญ่ก็จะสำเร็จ

เมื่อมุ่งมั่นตั้งใจ อะไรอะไรก็น่าสนใจไปหมด

เมื่อทำอย่างมุ่งมั่นตั้งใจ ย่อมมีใครยื่นมือเข้ามาช่วย

ฝากแง่คิดเพื่อพิจารณาดูนะครับ ความหมายของแต่ละบรรทัด
นั้นเฉียบคม และให้กำลังใจอย่างมากสำหรับคนที่มีความมุ่งมั่น และ
ตั้งใจทำสิ่งต่างๆ อย่างจริงจัง ไม่ย่อท้อแม้อุปสรรคที่ขวางหน้าจะใหญ่
โตเพียงไหน

อ่านที่เรีก็นึกถึงนิทานเรื่อง “ลุงโย้ยัญญาเขา” ที่มันใจว่า หาก
ตนเองย่ำยไม่สำเร็จ ลูกของตน หลานของตน เหลนของตนก็จะ
มารับงานสืบต่อ จน “ยัญญาเขา” ให้สำเร็จจนได้ครับ

เดิมพลังกันแล้ว มาว่าด้วยเรื่องระบบการผลิตแบบทันเวลาพอดี
ในตอนต่อไปนะครับ

อ่าน ต่อฉบับหน้า

